

41997D0039

22.9.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 239/188

DECIZIA COMITETULUI EXECUTIV
din 15 decembrie 1997
privind principiile directoare referitoare la mijloacele de probă și probele concludente în cadrul
acordurilor de readmisie dintre Statele Schengen

[SCH/Com-ex (97)39 rev.]

COMITETUL EXECUTIV,

având în vedere articolul 132 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen,

având în vedere articolul 23 alineatul (4) din convenția menționată anterior,

DECIDE:

Documentul SCH/II-Read (97)3 rev. 7 privind principiile directoare referitoare la mijloacele de probă și probele concludente în cadrul acordurilor de readmisie dintre Statele Schengen, document anexat, se aprobă. Se recomandă aplicarea acestor principii directoare de la data adoptării prezentei decizii.

Viena, 15 decembrie 1997.

Președintele

K. SCHLÖGL

SCH/II-Read (97)3 rev.7

Subiectul: Principiile directe referitoare la mijloacele de probă și probele concludente în cadrul acordurilor de readmisie dintre Statele Schengen

Întrucât au apărut probleme în practica de aplicare a acordurilor de readmisie, mai ales în ceea ce privește mijloacele de probă care să stabilească șederea ilegală sau tranzitul ilegal al resortisanților străini pe teritoriul părții contractante solicitate;

Părțile contractante au adoptat următoarele principii directe care pot fi utile părților contractante în aplicarea unor viitoare acorduri de readmisie:

1. Următoarele documente, printre altele, pot fi considerate ca făcând dovada șederii sau a tranzitului:

- o ștampilă de intrare aplicată pe documentul de călătorie de către partea contractantă solicitată;
- o ștampilă de ieșire aplicată de un stat vecin al unei părți contractante, având în vedere ruta călătoriei ca și data de trecere a frontierei;
- o ștampilă de intrare aplicată de partea contractantă solicitată pe un document de călătorie fals sau falsificat;
- biletele de călătorie eliberate nominal care pot stabili oficial intrarea;
- amprente digitale;
- un permis de ședere valabil;
- o viză valabilă eliberată de partea contractantă solicitată;
- un talon de îmbarcare/debarcare care menționează data intrării pe teritoriul părții contractante solicitate.

2. Prezumția de ședere sau tranzit poate stabilită, printre altele, cu următoarele probe:

- declarații ale oficialilor;
- declarații făcute de terți;
- declarații făcute de persoana care urmează să fie transferată;
- un permis de ședere expirat eliberat de partea contractantă solicitată, de orice tip ar fi acesta;
- o viză expirată eliberată de partea contractantă solicitată;
- documente eliberate nominal pe teritoriul părții contractante solicitate;
- bilete de călătorie;

- facturi hoteliere;
 - permise de acces în așezăminte publice sau private situate pe teritoriul părților contractante;
 - documente de programare pentru o consultație la medic, la dentist etc.;
 - date care să arate că persoana care urmează să fie transferată a folosit serviciile unui mijlocitor sau ale unei agenții de voiaj.
3. În măsura în care partenerii Schengen iau în considerare mijloacele de probă menționate la punctul 1 atunci când încheie acorduri viitoare de readmisie, acestea trebuie să prezinte probe concludente privind șederea sau tranzitul. În principiu, nu se va mai face nici o altă investigație. Se pot admite, cu toate acestea, probe care să demonstreze contrariul (de exemplu ce pot dovedi că un document de călătorie este falsificat sau fals).
4. În măsura în care partenerii Schengen iau în considerare probele enumerate la punctul 2 atunci când încheie acorduri viitoare de readmisie, aceste probe stabilesc prezumția de reședință sau tranzit. Aceste probe pot fi răsturnate, în principiu, prin probe contrarii.
-